

Interpreter - część 1.

Gramatyka

Jest to lekko zmodyfikowana gramatyka języka Latte. Wszystkie wprowadzone przeze mnie zmiany mają krótki komentarz tłumaczący je.

```
-- programs -----  
  
entrypoints Program ;  
  
Program.    Program ::= [TopDef] ;  
  
FnDef.      TopDef ::= Type Ident "(" [Arg] ")" Block ;  
  
separator nonempty TopDef "" ;  
  
Arg.        Arg ::= Type Ident;  
  
-- Przekazywanie przez zmienną  
RefArg.     Arg ::= Type "&" Ident ;  
  
separator Arg "," ;  
  
-- statements -----  
  
Block.      Block ::= "{" [Stmt] "}" ;  
  
separator Stmt "" ;  
  
Empty.      Stmt ::= ";" ;  
  
BStmt.      Stmt ::= Block ;  
  
-- Zagnieżdżona definicje  
FnStmt.     Stmt ::= TopDef ;  
  
Decl.       Stmt ::= Type [Item] ";" ;  
  
NoInit.     Item ::= Ident ;  
  
Init.       Item ::= Ident "=" Expr ;  
  
separator nonempty Item "," ;  
  
Ass.        Stmt ::= Ident "=" Expr ";" ;  
  
-- Przypisanie wartości do tablicy lub krotki pod konkretnym indeksem  
ArrAss.     Stmt ::= Ident "[" Integer "]" "=" Expr ";" ;
```

```

-- Pythonowe przypisanie do krotki
TupleAss. Stmt ::= "(" [Ident] ")" "=" Expr ";" ;

separator nonempty Ident "," ;

Incr.      Stmt ::= Ident "++" ";" ;

Decr.      Stmt ::= Ident "--" ";" ;

-- Procedura print
Print.     Stmt ::= "print" Expr ";" ;

Ret.       Stmt ::= "return" Expr ";" ;

VRet.      Stmt ::= "return" ";" ;

Cond.      Stmt ::= "if" "(" Expr ")" Stmt ;

CondElse.  Stmt ::= "if" "(" Expr ")" Stmt "else" Stmt ;

While.     Stmt ::= "while" "(" Expr ")" Stmt ;

-- Zmiana wielkości tablicy. Przy skracaniu tracona jest odpowiednia ilość
elementów na końcu tablicy. Przy rozszerzaniu dodane elementy odpowiadają 0 dla
danego typu (0 dla int, false dla bool, "" dla string itp.)
Resize.    Stmt ::= "resize" Ident Integer ;

-- Zmiana wielkości tablicy. Przy skracaniu tracona jest odpowiednia ilość
elementów na końcu tablicy. Przy rozszerzaniu dodane elementy odpowiadają 0 dla
danego typu (0 dla int, false dla bool, "" dla string itp.)
ResizeId.  Stmt ::= "resize" Ident Expr ;

-- Break
Break.     Stmt ::= "break" ";" ;

-- Continue
Continue.  Stmt ::= "continue" ";" ;

SExp.      Stmt ::= Expr ";" ;

-- Types -----

Int.       Type ::= "int" ;

Str.       Type ::= "string" ;

Bool.      Type ::= "bool" ;

Void.      Type ::= "void" ;

-- Typ tablicy
Arr.       Type ::= Type "[" "]" ;

- Typ krotki

```

```

Tuple.      Type ::= "Tuple" "(" [Type] ")" ;

internal    Fun. Type ::= Type "(" [Type] ")" ;

separator   Type "," ;

-- Expressions -----

EVar.       Expr6 ::= Ident ;

-- Odczytanie wartości zmiennej pod danym indeksem tablicy, lub danego elementu
krotki
EArr.       Expr6 ::= Ident "[" Integer "]" ;

-- Ilość elementów w tablicy
ESize.      Expr6 ::= "size" Ident ;

-- Sposób na stworzenie nowej tablicy o danym rozmiarze. Wstawione elementy
odpowiadają 0 dla danego typu (0 dla int, false dla bool, "" dla string itp.)
ENewArr.    Expr6 ::= "new" "[" Integer "]" ;

ELitInt.    Expr6 ::= Integer ;

ELitTrue.   Expr6 ::= "true" ;

ELitFalse.  Expr6 ::= "false" ;

-- Stworzenie nowej krotki
ETuple.     Expr6 ::= "(" [Expr] ")" ;

EApp.       Expr6 ::= Ident "(" [Expr] ")" ;

EString.    Expr6 ::= String ;

Neg.        Expr5 ::= "-" Expr6 ;

Not.        Expr5 ::= "!" Expr6 ;

EMul.       Expr4 ::= Expr4 MulOp Expr5 ;

EAdd.       Expr3 ::= Expr3 AddOp Expr4 ;

ERel.       Expr2 ::= Expr2 RelOp Expr3 ;

EAnd.       Expr1 ::= Expr2 "&&" Expr1 ;

EOr.        Expr  ::= Expr1 "||" Expr ;

coercions   Expr 6 ;

separator   Expr "," ;

-- operators -----

```

```
Plus.      AddOp ::= "+" ;

Minus.     AddOp ::= "-" ;

Times.     MulOp ::= "*" ;

Div.       MulOp ::= "/" ;

Mod.       MulOp ::= "%" ;

LTH.       RelOp ::= "<" ;

LE.        RelOp ::= "<=" ;

GTH.       RelOp ::= ">" ;

GE.        RelOp ::= ">=" ;

EQU.       RelOp ::= "==" ;

NE.        RelOp ::= "!=" ;
```

Przykłady

Przekazywanie przez zmienną i wartość

```
int x = 5, y = 10;

void f (int wartosc, int & zmienna) {
    wartosc = 50;
    zmienna = 100;
    print wartosc;
    print zmienna;
}

int main () {
    print "Przed f:"
    print x;
    print y;

    print "f:"
    f(x, y)

    print "Po f:"
    print x;
    print y;
}
```

Wynikiem powinno być:

```
Przed f:  
5  
10  
f:  
50  
100  
Po f:  
5  
100
```

Użycie tablicy

```
int main () {  
    int[] t = new int[5];  
  
    t[1] = 10;  
  
    print t;  
    print (size t);  
  
    int[] t2 = t;  
    resize t2 10;  
    t[4] = -1;  
  
    print t;  
    print (size t)  
    print t2;  
    print (size t2)  
}
```

Wynikiem powinno być:

```
[0, 10, 0, 0, 0]  
5  
[0, 10, 0, 0, -1]  
5  
[0, 10, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0]  
10
```

Użycie krotki

```
int main () {  
    Tuple(int, string) t = (3, "str");  
    print t;  
  
    t[0] = 30;
```

```
(x, y) = t;  
x = x + 10;  
  
print x;  
print y;  
print t[0]  
}
```

Wynikiem powinno być:

```
(3, "str")  
40  
"str"  
30
```

Przesłanianie identyfikatorów ze statycznym wiązaniem

```
int x = 5;  
  
int f () {  
    print x;  
}  
  
int main () {  
    int x = 10;  
  
    print x;  
    print f();  
}
```

Wynikiem powinno być:

```
10  
5
```

Break i continue

```
int main () {  
    int i = 0;  
    while (true) {  
        i++;  
  
        if (i == 5) {  
            continue;  
        }  
    }  
}
```

```
    }

    if (i == 10) {
        break;
    }

    print i;
}
}
```

Wynikiem powinno być:

```
1
2
3
4
6
7
8
9
```

Opis języka

Język, który będę chciał zaimplementować będzie lekko zmodyfikowanym językiem Latte. Główne różnice między nim są następujące:

- Możliwość użycia & aby przekazać do funkcji argument przez zmienną (używa się w taki sam sposób jak przekazywania przez referencję w C++)
- Dodane tablice indeksowane int, przykład użycia poniżej
- Dodane krotki, przykład użycia poniżej
- Dodana procedura print
- Dodane break, continue
- Zmieniona nazwa typu boolean na bool

Poza tym zmiany zadeklarowane w tabelce poniżej.

Tablice

Tablice są typu `Type[]` i używa się ich podobnie jak w C/C++. Nową tablicę o danej ilości elementów tworzy się używając konstrukcji `new [Integer]`. Tablica niezainicjowana zwraca błąd przy próbie jej modyfikacji, lub odczytu. Język udostępnia `size Ident` zwracający długość tablicy oraz `resize Ident Integer` pozwalający na zmianę jej rozmiaru. W przypadku zmniejszenia rozmiaru, z końca tablicy usuwana jest odpowiednia ilość elementów. Za to w przypadku zwiększenia rozmiaru, na końcu tablicy dodawana jest odpowiednia ilość domyślnych wartości typu. Domyślna wartość typu to:

- int: 0
- bool: false
- string: ""

- krotka: krotka domyślnych wartości typów przechowywanych w tej krotce
- tablica: pusta, niezainicjowana tablica

Krotki

Krotki działają podobnie to tablic. Ich typ to `Tuple([Type])`, a stworzyć ją można pisząc `([Expr])`. Umożliwiają one przypisanie jak w Pythonie (np. `(x, y) = (false, 10);`) oraz można odczytać i modyfikować wartości ich elementów za pomocą operatora `[]`, tak jak w tablicach.

Tabela funkcjonalności

Na 15 punktów

- 01 (trzy typy)
- 02 (literały, arytmetyka, porównania)
- 03 (zmienne, przypisanie)
- 04 (print)
- 05 (while, if)
- 06 (funkcje lub procedury, rekurencja)
- 07 (przez zmienną / przez wartość)

Na 20 punktów

- 09 (przesłanianie i statyczne wiązanie)
- 10 (obsługa błędów wykonania)
- 11 (funkcje zwracające wartość)

Na 30 punktów

- 12 (4) (statyczne typowanie)
- 13 (2) (funkcje zagnieżdżone ze statycznym wiązaniem)
- 14 (1) (rekordy/tablice/listy)
- 15 (2) (krotki z przypisaniem)
- 16 (1) (break, continue)

Razem: 30